

București – 10 iunie 1993

Un frate: Citim în 2 Împărați 22:13: „*Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s-a găsit; căci mare este mânia Domnului, care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri n-au ascultat de cuvintele cărții acesteia și n-au împlinit tot ce ne este poruncit în ea*”.

Noi vrem să cunoaștem voia desăvârșită a Domnului în toate. Și dacă o să fie câteva întrebări, vrem să ne încadrăm perfect în voia Domnului.

Tatăl nostru și Dumnezeu nostru, în Numele Domnului Isus Hristos Îți mulțumim că suntem în fața Cuvântului Tău și a mărturiei Tale Doamne, pe care Tu ne-o vei da în seara aceasta prin robul credincios din Matei 24:45. Doamne, noi vrem să ne întoarcem la legea și mărturia Ta și vrem să ne încadrăm în ea cu trup, suflet și duh, pentru bucuria noastră, pentru proslăvirea Numelui Tău, pentru unirea noastră în Duhul și Cuvântul Tău, Doamne.

Te rugăm Tată, în Numele Domnului Isus Hristos, să binecuvântezi pe fratele Frank, să binecuvântezi pe fratele Ionuț care traduce, Doamne, ca amândoi să fie în același duh și Cuvântul să fie tradus prin Duhul, ca să pătrundă în inima ascultătorilor. Binecuvântează biserica Ta din locul acesta, binecuvântează Cuvântul Tău care va fi vorbit în seara aceasta și deschide-ne inima pentru Cuvântul Tău.

Te rugăm Tată în Numele Domnului Isus Hristos să binecuvântezi lucrarea Ta. Pentru evanghelizarea de la Chișinău, să deschizi toate ușile, Doamne, așa cum le-ai deschis și până acum pentru ca, Cuvântul Tău, întregul plan cu omenirea să fie vestit în locurile unde nu s-a vestit și oile Tale să vină în turma Ta. Noi Îți mulțumim Tată, în Numele Domnului Isus Hristos, că vei face mai mult decât cerem sau gândim noi. Amin.

Fratele Frank:

Puteți să vă așezați. Mă bucur că sunt astăzi aici și știu că Dumnezeu ne va binecuvânta din nou. În Vechiul Testament Dumnezeu îi avea pe întâii născuți care primeau binecuvântarea. Când Dumnezeu a scos afară pe Israel din Egipt, El i-a spus lui Moise: „Du-te la faraon și spune-i: «Israel este fiul Meu întâi născut, lasă-l să plece»”. Și când faraon nu i-a lăsat să plece, Dumnezeu a hotărât să-i omoare pe toți întâii născuți din Egipt. Pentru că Dumnezeu hotărâse: poporul Lui sunt întâii născuți și cei întâi născuți primesc binecuvântarea printr-o decizie a lui Dumnezeu.

Isus Hristos este Cel întâi născut dintre mai mulți frați. În El, Dumnezeu a făcut noul început. Și noi suntem născuți din aceeași sămânță a Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu și prin același Duh Sfânt. De aceea a spus Isus în umanitatea Lui, ca Fiu al omului: „*Mă duc la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru, la Tatăl Meu și Tatăl vostru*” [Ioan 20:17]. Și Ioan scrie în 1 Ioan 3:2: „*Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El...*”.

Mai întâi vreau să vă aduc multe salutări, mai ales de la fratele Matei care mi-a scris repede o scrisoare în care m-a rugat să vă salut în mod deosebit. De asemenea, de la mulți frați și surori – de la toți care au știut că voi veni – vă transmit salutări.

Nu vom intra în prea multe întrebări. Așa cum a citit fratele nostru din Scriptură, ei trebuia să întrebe pe Domnul și să citească în Cartea Legii și să găsească răspunsul de la Dumnezeu. Nu un om să dea răspunsul, ci Dumnezeu va da răspunsul prin Cuvântul Său. Trebuie să citiți în 2 Împărați 22 de la v. 8, ca să înțelegem cum trebuie să-L întrebăm pe Domnul. Aici Scriptura spune: „*Am găsit cartea legii în Casa Domnului*”. Acest lucru este foarte important: „*Am găsit cartea legii în Casa Domnului*”. Nu în casa mea sau în casa voastră, nu cartea mea și nici cartea voastră, nu ceea ce gândesc eu sau gândiți voi. Noi am fost aduși înapoi la Cartea lui Dumnezeu ca să primim răspunsul de la Dumnezeul Atotputernic. Și noi credem că slujbele tuturor oamenilor lui Dumnezeu vor fi întotdeauna sută-la-sută în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu va fi o nouă învățătură, ci va fi Cuvântul lui Dumnezeu.

Mulți oameni au făcut din mesaj învățături noi, au făcut direcții noi; ei nu s-au întors la Dumnezeu. Ei au mers doar atât de departe: până la proroc. Și de atunci mai departe, neîntorcându-se la Cuvânt, ei au început să explice în multe feluri, ceea ce a spus prorocul. Din cauza aceasta avem aceste direcții diferite, dar aceasta nu este corect.

Un adevărat slujitor al lui Dumnezeu nu va da propria lui explicație. Un slujitor al lui Dumnezeu vă va duce înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și vă arăta în Cartea lui Dumnezeu ceea ce a spus Dumnezeu despre acel subiect.

S-a pomenit despre „căsătorie și divorț”; eu nu trebuie să spun niciun cuvânt despre acest lucru. Voi cunoașteți Scripturile și știți că există o voie desăvârșită a lui Dumnezeu și mai există o voie îngăduită a lui Dumnezeu. Dacă noi vrem să avem parte de răpire, nu trebuie să căutăm calea a doua [partea îngăduită], ci să venim pe calea originală a lui Dumnezeu. Binecuvântat este fiecare frate și fiecare soră care au fost păziți

în marea problemă a căsătoriei și divorțului. Este cel mai rău lucru care i se poate întâmpla unei persoane. Doar moartea poate fi un lucru mai rău... Cea mai rea căsătorie este mai bună decât cel mai bun divorț. Amin. Așa că, nici măcar să nu vă gândiți vreodată la aceasta! Să nu căutați niciodată vreo ocazie să faceți aceasta. Uneori, câte un frate caută o ocazie.

Când fratele Branham a vorbit despre tema căsătoriei și divorțului, a fost foarte tulburat pentru că cineva care îi era foarte apropiat – un tânăr pe care eu îl cunosc personal – a avut marele accident ca soția lui să-l părăsească. Și fratele Branham a fost foarte tulburat. Și nu mai era nicio cale pentru această femeie să se întoarcă și astfel, în final, acest tânăr s-a căsătorit cu altcineva, deoarece căsătoria a fost anulată. A fost o povară foarte mare pe inima fratelui Branham. Și când Domnul i-a vorbit despre căsătorie și divorț, El i-a arătat că într-un asemenea caz bărbatul este liber să se recăsătorească. O soție nu are niciodată un motiv să-și părăsească soțul. Bărbatul ar putea avea un motiv, dacă soția îi este infidelă – acesta este singurul motiv. Dar o femeie nu are niciun motiv. Dar dacă ea își părăsește soțul, atunci bărbatul nu mai este rob, el nu mai este legat de o femeie care-l părăsește.

Dar în orice caz, nu suntem aici ca să vorbim despre acest subiect. Avem întrebări mai importante. Și, apropo, fiecare caz este diferit. Eu nu pot să vorbesc în general despre acest subiect, trebuie să cunosc detaliile. Dar nu sunt aici pentru acest scop. Aceasta este la latitudinea fraților responsabili în adunările locale, care cunosc situația foarte bine, care cunosc ambele părți, care trăiesc cu acești oameni. Aceia pot judeca în mod corect, prin Cuvântul lui Dumnezeu, bineînțeles. Luați întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu! Nu lăsați nimic altceva să vă vină în minte, ci luați Cuvântul lui Dumnezeu și atunci aveți răspunsul lui Dumnezeu.

Acum vreau să spun câteva lucruri referitoare la planul lui Dumnezeu. Noi credem în revenirea foarte apropiată a lui Hristos. Multe din semnele timpului arată spre aceasta și înțelegem că Dumnezeu are un plan și noi trebuie să devenim o parte a planului Său. Noi trebuie să cunoaștem Cuvântul Lui făgăduit pentru acest timp. Dacă primim Cuvântul Său făgăduit, crezând ceea ce ne-a vorbit El, purtăm în inimile noastre făgăduințele Lui și atunci Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să împlinească orice ne-ar fi făgăduit. Când El i-a vorbit lui Avraam, i-a dat făgăduințe și Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. El nu s-a uitat la împrejurări – erau multe împrejurări, el era un om bătrân. Dacă s-ar fi uitat cu ochi firești, el ar fi putut spune: „totul este imposibil”. Dar el nu s-a uitat la împrejurări, s-a uitat la Cel invizibil ca și cum L-ar fi văzut și a fost convins

că se va împlini ceea ce a spus Dumnezeu, indiferent de împrejurări. La fel este cu noi: suntem sămânța lui Avraam, prin Isus Hristos, dacă credem făgăduințele lui Dumnezeu, indiferent de împrejurări.

Acum, dacă ne uităm la marea făgăduință că trupurile noastre vor fi schimbate, dacă ne gândim cu mintea noastră, ne întrebăm: „Cum se poate aceasta?” Dar dacă ne uităm la Dumnezeu, știm că la El totul este posibil. El spune un cuvânt și se întâmplă. În momentul următor situația se schimbă. Deci, noi Îl credem pe Dumnezeu, fiecare Cuvânt pe care El l-a spus.

Eu nu sunt un proroc, nu sunt un mare apostol, dar noi avem cuvintele tuturor prorocilor și ale tuturor apostolilor. Astăzi nu se mai pune problema unui „om mare”. Astăzi se pune problema marelui Dumnezeu care S-a descoperit pe Sine în Isus Hristos. În Hristos, Dumnezeu a dat răspunsul, așa cum citim în Evrei 1:1-2: *„După ce Dumnezeu a vorbit în vechime părinților noștri, în multe rânduri și în multe chipuri, prin proroci, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile [„în zilele de pe urmă”]; așa apare în traducerea engleză – n.tr.], ne-a vorbit prin Fiul...”* și în El ne-a dat răspunsul.

Dacă luați expresia „în zilele din urmă”, aceasta este foarte importantă. Deoarece, dacă citiți în Scriptură un text profetic, vedeți că o zi la Dumnezeu este ca o mie de ani la noi. Cel mai bun text pentru a vă arăta aceasta, este în Fapte 2:16, când Petru a ținut prima predică în ziua Cincizecimii și a spus, în v. 16: *„aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel”*. Vers. 17: *„În zilele de pe urmă...”*. Aici, *„zilele din urmă”* nu este numai timpul în care trăim noi, ci aceste *„zile din urmă”* au început acum două mii de ani, pentru că turnarea Duhului Sfânt n-a avut loc ieri, ci a avut loc în ziua Cincizecimii, acum două mii de ani. Aceste *„zile”* despre care scrie aici, sunt zile profetice care sunt două mii de ani. Au fost 2.000 de ani de la Adam la Avraam – 2 zile la Dumnezeu; 2.000 de ani de la Avraam la Hristos; și acum avem din nou, aproape 2.000 de ani – la Dumnezeu, aceasta face în total 6 zile. Și acești ultimi 2.000 de ani sunt *„zilele de pe urmă”*. În Apocalipsa 20:6, este spus că vom împărăți împreună cu Hristos, o mie de ani – aceasta este a șaptea mie de ani; așa cum Dumnezeu a creat lumea în șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea. Așa că timpul pe care l-a acordat Dumnezeu istoriei omenirii este de șase mii de ani, apoi vine ultima mie de ani – și vom vedea că Dumnezeu va face tot ceea ce a făgăduit.

Acest lucru este redat cel mai frumos în Vechiul Testament în prorocul Osea, ultimul verset din cap. 5 și următoarele trei versete din cap. 6. Iată ce spune Dumnezeu în Osea 5:15: *„Voi pleca, Mă voi întoarce în locuința Mea, până când vor mărturisi că sunt vinovați și vor căuta Fața*

Mea. Când vor fi în necaz, vor alerga la Mine". Aici Dumnezeu vorbește copiilor lui Israel, apoi copiii lui Israel dau răspunsul, în cap. 6. Unul vorbește celuilalt: „*Veniți, să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilor*” [vers. 1]. Fiți atenți la versetul următor: „*El ne va da iarăși viața în două zile...*” [vers. 2]. Acestea nu sunt zile de 24 de ore. Acesta este un text profetic. În Psalm 90:4 și în 2 Petru 3:8, Biblia spune: „o zi la Dumnezeu este ca o mie de ani la noi”. Fiți atenți ce desăvârșit este Dumnezeu în Cuvântul Său.

Oamenii vorbesc unul cu altul: „*Veniți, să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilor. El ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula și vom trăi înaintea Lui*”.

În anul 70 d.H., Templul a fost distrus, orașul a fost dărâmat și copiii lui Israel au fost împrăștiți în toată lumea. În ultimele două mii de ani ei au pribegit de la un popor la altul. Și Dumnezeu spune în Cuvântul Său: „*după două zile*” îi voi scula. Și prorocul Daniel spune că toate acestea se vor întâmpla când se va încheia împrăștierea poporului. Împrăștierea poporului Israel s-a încheiat. Acesta este timpul străngerii lui Israel în țara lui și noi o vedem cu ochii noștri.

Când Domnul a dat pilda, a vorbit despre Israel ca fiind smochinul și despre celelalte națiuni ca fiind ceilalți copaci. Dumnezeu vorbește în pilde, El folosește exemple din natură, dar noi trebuie să înțelegem limbajul simbolic. Când poporul Israel este arătat ca smochin, ceilalți pomi reprezintă celelalte națiuni. De aceea Domnul nostru spune în Luca 21, de la v. 29: „Când vedeți smochinul și ceilalți copaci înfrunzind, atunci timpul este aproape”. Și noi am văzut că Israel a devenit o națiune și am văzut că și celelalte națiuni și-au obținut independența. Chiar acum, în ultimii ani, toate națiunile care erau sub dominația Uniunii Sovietice sunt independente; uitați-vă la Ucraina și toate celelalte, toate au venit la existență ca state independente. Așa cum Israel este o națiune, la fel celelalte care au fost sub mari puteri au devenit independente.

Cu ajutorul Domnului, mâine vom merge în Moldova unde s-a întâmplat același lucru. S-a întâmplat în toată lumea, în Iugoslavia, în Cehoslovacia, în Rusia, peste tot. Toate națiunile sunt independente pentru că Dumnezeu a spus-o în Cuvântul Său.

Dar întorcându-ne la acest verset care îi privește pe copiii lui Israel, Domnul a dat făgăduința: „*El ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula și vom trăi înaintea Lui*” [Osea 6:2]. Ce făgăduință minunată! Împrăștierea lui Israel s-a încheiat. Acum vedem strângerea lui Israel: Isaia

14:1, Ieremia cap. 30 și multe alte locuri, „Cel care a risipit pe Israel îi va strânge din nou”.

Acesta este timpul și noi credem că acum merg în paralel două lucruri, pentru toți, pentru fiecare din noi. Pentru că, de la vremea răstignirii Domnului, de la vremea când El Și-a dat viața pentru noi, din timpul nașterii Bisericii nou testamentare, două lucruri merg în paralel într-o generație: Cuvântul a mers încet spre neamuri, iar evreii au început să-l respingă din ce în ce mai mult, încât Pavel a spus în Fapte 13:46: „Acum ne întoarcem la neamuri pentru că voi nu vă socotiți vrednici de viața veșnică”. Și când neamurile au auzit aceasta, s-au bucurat pentru că au auzit Cuvântul Domnului.

Deci, într-o generație, până la anul 70, în mare, din anul 30 până la anul 70 d.Hr, aceste două lucruri au mers în paralel: Biserica și Israelul. Apoi Israelul a fost împrăștiat, iar Biserica a continuat.

Acum, în această generație, Israel se întoarce, se întoarce, iar Biserica se apropie de încheiere. Și Dumnezeu Se va întoarce la Israel de îndată ce timpul pentru neamuri se va fi încheiat. Isus a spus că Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până când timpul neamurilor se va sfârși. Dar noi nu putem stabili niciun fel de date.

Sunt unii frați care spun că în iunie 1967, când vechiul oraș Ierusalim a fost luat de evrei, a fost o zi deosebită și ei încearcă să stabilească o dată, de atunci. Noi nu stabilim date, dar a fost o zi importantă pentru că evreii doreau să fie la zidul plângerii, doreau să fie pe muntele Sion, dar ei nu puteau merge acolo pentru că arabii dețineau acea parte.

Eu am fost în Ierusalim în 1964, când era încă divizat. Am văzut sârma ghimpată. Aveam două pașapoarte – unul pentru Israel și unul pentru țările arabe – fiindcă nu puteam să folosesc același pașaport, altfel ei m-ar fi dus la închisoare. Dar ce a făcut Dumnezeu? Acum Ierusalimul aparține Israelului.

Dumnezeu a spus în Cuvântul Său sfânt: „după două zile vă voi scula, dar în a treia zi veți trăi în prezența Mea”. Glorie lui Dumnezeu! Acum ei sunt aduși la viață, dar abia după ce Biserica este luată în slavă, ei Îl vor recunoaște pe Isus Hristos ca Mesia al lor și vor trăi în prezența Lui împreună cu noi, în timpul domniei din Împărăția de o mie de ani.

De aceea trebuie să facem diferența când citim în Scriptură despre „zilele din urmă”. Așa cum am amintit Evrei 1:1: „Dumnezeu a vorbit prin proroci în multe feluri, dar în zilele din urmă a vorbit în Hristos”. Acestea sunt cele două mii de ani. În Hristos, Dumnezeu a dat răspunsul și numai acolo unde Dumnezeu S-a descoperit pe pământ, noi ne putem întâlni cu El –

numai acolo unde El S-a întâlnit cu noi. Nu într-o biserică, nu într-o religie, ci în Isus Hristos! 2 Cor. 5:19: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”. Acest lucru este foarte important. Pentru că oamenii caută religie, dar Dumnezeu nu este într-o religie. Dumnezeu era în Hristos și dacă noi suntem în Hristos, suntem în Dumnezeu.

Și cum a spus Isus în Ioan 20, v. 21: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*”. Dacă noi suntem trimiși de Dumnezeu trebuie să avem cunoștința divină a Cuvântului Său făgăduit pentru acest timp. Nu este suficient să spui: „Dumnezeu a făcut aceasta, aceasta și aceasta”. Întrebarea noastră este ce face Dumnezeu astăzi? Ce ne-a promis El nouă? Ce a făgăduit El lui Israel? Care sunt făgăduințele pe care le-a făcut Dumnezeu în Cuvântul Său?

Și așa cum am încercat să spun, dacă citiți scrisoarea lui Pavel către Timotei, el folosește din nou această terminologie „zilele din urmă”, dar apoi vorbește despre timpul în care trăim noi. Citim, de exemplu, 1 Timotei. Știu că voi cunoașteți Scripturile, dar vom citi ca să vedeți comparația. În 1 Timotei 4:1: „*Dar Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă...*”. Acesta este timpul nostru. Înțelegeți? În zilele noastre. Nu numai în „zilele din urmă”, ci „*în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor*”. Citim în 2 Timotei 3:1: „*Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele*”. Înțelegeți? Vorbește despre zilele noastre. Ori de câte ori citim Scriptura, trebuie să avem înțelegerea divină ca să înțelegem unde se aplică acel verset. La fel, în 2 Timotei 4:1-5, este același lucru: apostolul vorbește despre zilele din urmă. În v. 3 citim: „*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă*”. Și în v. 4: „*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite*”.

Așa cum am spus, când citim Scripturile trebuie să avem o înțelegere divină, ca să înțelegem aplicarea corectă a acelui verset. La fel este și în cazul slujbei fratelui Branham, sau al slujbei apostolului Pavel. Eu nu pot merge și să spun: „Pavel a zis, Pavel a zis”, sau să zic: „Branham a zis, Branham a zis”, ci eu trebuie să am însărcinarea de la Dumnezeu și să am înțelegerea divină a ceea ce s-a spus și să duc totul înapoi la Cuvânt și apoi să predic Cuvântul, chiar dacă este primit sau nu. Dar aceasta este trimiterea noastră: „predică Cuvântul”.

Așa cum a citit scumpul nostru frate la început, oamenii lui Dumnezeu trebuia să-L întrebe pe Dumnezeu, în Casa lui Dumnezeu, din Cartea lui Dumnezeu ca să-și primească răspunsul de la Dumnezeu. Nu în orice casă și oriunde, să primească orice răspuns. Ce a spus Domnul pe

muntele Sinai? „Acolo unde îmi voi pune Numele, acolo te voi întâlni, acolo voi avea părtășie cu tine”. Aceasta este cel mai important lucru în acest timp.

În ultimele săptămâni am călătorit în fosta Uniunea Sovietică, în diferite republici. Ultimele întâlniri au fost în Bielorusia unde, între Minsk și Grodno, erau mulți așa ziși predicatori ai mesajului, din America, Canada, Germania, Olanda, Cehoslovacia și Polonia. Nu știu mai mult, dar ei toți au venit acolo. Și un frate m-a auzit predicând în Moscova cu mulți ani în urmă. Acum are 84 de ani... Și când i-a auzit pe acești frați diferiți, el a spus: „Eu nu voi muri până nu-l voi auzi pe fratele Frank”. Eu nu știu ce l-a făcut să spună asta. Și când m-am întors din Uniunea Sovietică să merg la o înmormântare, fratele Schmidt a mers în acel loc, a rămas acolo în timp ce eu m-am întors în Germania. Eu am spus: „Nu mă voi mai întoarce niciodată acolo”. Eu nu intru în situațiile firești, dar este o stare fără speranță. Oamenii așteaptă la aeroporturi câte două, trei zile. Nimic nu mai funcționează, acolo este o situație fără ieșire. Nu este benzină pentru mașini, este o situație absolut fără ieșire. Deci, când am părăsit Uniunea Sovietică, am zis: „Nu mă voi mai întoarce acolo”. Dar eu nu aveam liniște în decizia mea. Ceva mi-a vorbit inimii: „Întoarce-te și ține întâlnirile așa cum au fost programate!”

Când am ajuns în acel loc, când acel om bătrân m-a văzut, a început să plângă. El a fost atât de fericit și a spus fraților - el nu mai poate predica pentru că este foarte slăbit - dar le-a spus fraților: „Slujitorul lui Dumnezeu a venit. Ascultați bine ce vă spune în Numele Domnului”. Au venit sute de oameni ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

Și apoi am avut o întâlnire cu frații și acolo au venit întrebările: „A zis fratele Branham cutare lucru? A învățat el cutare lucru? Frații au zis cutare lucru; ceilalți au zis cutare lucru”. Eu am zis: „Uitați totul și întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu, duceți fiecare mesaj înapoi în Biblie și fiți siguri că nu spuneți doar «fratele Branham a zis», ci fiți siguri că o spune Dumnezeu în Cuvântul Său”.

Uneori trebuie să fim atenți, cum este cazul, spre exemplu, cu Apocalipsa 10:7. Toți frații din America folosesc expresia „când toate **tainele** se vor sfârși”, dar Biblia nu spune așa. Biblia vorbește la singular: „*ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși **taina** lui Dumnezeu*”. Nu o sută de taine, așa cum învață și predică toți frații, ci așa cum spune Biblia. Este vorba de „o taină”, de taina lui Dumnezeu. Este foarte important: trebuie să luați fiecare verset exact. Care este taina lui Dumnezeu? Isus Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Atunci Îl vor vedea evreii pe Emanuel și vor începe să plângă, vor plânge și

vor zice: „Acesta este Mesia al nostru”. El le va arăta mâinile și atunci ei vor ști că, de fapt, L-au omorât pe Mesia al lor.

Este atât de important să luăm aceste versete așa cum sunt! Frații din America mi-au spus că eu nu am dreptul să iau Biblia așa. A trebuit să le spun: „Lăsați-mă în pace! Faceți ce credeți că este corect, dar lăsați-mă pe mine să fac ceea ce știu eu că este corect”.

Mă întorc la ceea ce a citit fratele. Mi-a atins inima: „*să-L întrebăm pe Domnul*”. Și atunci nu mai dați voi răspunsul, ci „să mergem în Casa Domnului, să deschidem Cartea Domnului Dumnezeuului nostru și să primim răspunsul de la Dumnezeu, din Cartea Lui”. Amin.

Acum puteți opri înregistrarea, o clipă.

[...]

Un frate: Câteodată unii frați încadrează pe alți frați în texte cu Core, Cain, deci lucrurile acestea care s-au făcut, de fapt.

Trebuie să fiți foarte atenți. Este foarte ușor să încadrezi pe altcineva într-o astfel de categorie. Și câteodată, dacă un frate nu este tocmai cu noi, îl punem deoparte. Dar știți voi dacă judecata voastră este întotdeauna corectă? Nu este ușor să știi aceasta. Dar duhul și viața dintr-un frate sunt o mărturie. Dacă cineva are duhul de a critica tot timpul și este puțin fanatic și întotdeauna ia ceva special din care face un subiect principal, ceva este greșit. Un om al lui Dumnezeu nu va predica în felul acesta, nu va vorbi cu o altă persoană în felul acesta. Un om al lui Dumnezeu nu va crea probleme, un om al lui Dumnezeu va rezolva problemele. Și un adevărat păstor pus peste turmă, nu va bate turma, ci va hrăni turma.

Urmăriți întotdeauna viața și duhul omului. Dacă cineva are undeva în adâncul minții sale, că el dorește să fie un predicator și să fie cineva, ca oamenii să privească la el, atunci se va ridica cu ceva special. Uitați-o!

Dacă cineva are o slujbă de la Dumnezeu, va predica cu smerenie și întreaga biserică va mărturisi că el este chemat de Dumnezeu. Dar dacă cineva depune mărturie despre el însuși, mărturia lui nu este corectă – Scriptura spune aceasta. Dar dacă alții văd roadele unei slujbe, aceasta vorbește de la sine.

Și dacă un frate aduce despărțiri din cauza unor lucruri mărunte, uitați-l pe acel frate! Nu este de la Dumnezeu, el are ceva în inima lui și vrea să fie ceva mare.

Am avut întâlniri undeva în Uniunea Sovietică. Acolo surorile își acoperă părul cu o bucată de stofă. Și frații m-au întrebat dacă este corect

acest lucru. Eu am spus: „Fraților, eu văd ce faceți voi în biserica voastră. Voi sunteți răspunzători înaintea lui Dumnezeu. Eu nu sunt aici să vă spun cum și ce să faceți, ci sunt aici să citesc Scriptura”. Și le-am spus: „Nu citiți numai cele două versete din 2 Corinteni 11:4-5, ci citiți și vers. 13 și 14, pentru că acolo este scris ce trebuie să facă ele și în următorul verset este scris cum să o facă: *«părul lung i-a fost dat ca învelitoare a capului»*”. Am spus „Amin” și am trecut la următoarea întrebare.

Eu nu m-am certat, ci le-am spus așa cum a zis și fratele: „Mergeți și întrebați-L pe Domnul”. Am spus: „Așa a fost la început, așa este scris și în Scripturi, restul este treaba voastră”. Eu nu am adus diviziuni, nu am început o luptă mare, dar vă spun: Cuvântul rămâne în inima lor și Duhul lui Dumnezeu Se va ocupa de ei în mod serios. Acum, când sosește ziua, ei nu pot spune: „Fratele Frank a zis aceasta și noi din cauza aceasta o facem”, ci ei vor trebui să spună: „Este scris în Biblie și de aceea noi o facem astfel”. Deci, întotdeauna, noi trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu. Da. Amin.

Un frate: O problemă. În Biserica Domnului de aici din România, frații călăuziți de Duhul Domnului, oricând apăreau probleme, aduceau rezolvarea prin Cuvânt. Dar câteodată se întâmplă că frații nu vor să primească mărturia fraților de aici, ci vor neapărat și mărturia fratelui Frank, ca să se conformeze.

Da. Niciodată n-ar trebui să fie răspunsul de la mine, ar trebui să fie răspunsul de la Dumnezeu. Amin. Întotdeauna! Întotdeauna!

Vedeți, la fel este și cu mesajul acestui timp. Toți zic că este mesajul fratelui Branham. Nu este adevărat! Este Mesajul lui Dumnezeu, este Cuvântul lui Dumnezeu pentru noi, făgăduințele Lui pentru astăzi. Dumnezeu doar l-a folosit pe fratele Branham ca o unealtă deosebită în mâna Lui, ca să ne informeze în mod dumnezeiesc despre planul Său. Dar acesta nu este mesajul lui Pavel și nici mesajul fratelui Branham. Este Evanghelia lui Isus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Și Cerul și pământul vor trece, dar acest Cuvânt rămâne veșnic.

O altă întrebare.

Un frate: În Geneza 15:1, aici Cuvântul Domnului este Logosul? Frații au luat-o ca pe o mare descoperire: că acolo, Cuvântul Domnului este Logosul.

Nu! Este Rhema!

Fratele: Aceasta a fost spus în public, în adunare. Știți?

„După aceste întâmplări, Cuvântul Domnului a vorbit”... Era vocea Lui audibilă. Hristos, Logosul, nu este vocea audibilă, ci El este Cuvântul Însuși făcut trup, descoperit în formă umană. Isus Hristos este Domnul Însuși. Din punct de vedere nou testamentar, ca în Ioan 1:1, unde se spune: „La început era Cuvântul”, nu în eternitate, ci la început. Dar eu m-am ocupat de aceste capitole în cartea mea. Ați primit cartea „Creștinismul Tradițional”? Acolo sunt 28 de capitole care se ocupă de aproape întreaga Biblie, cu teme ca dumnezeirea care este tratată din diferite moduri, privită din diferite unghiuri. Veți putea s-o citiți, nu este necesar să intrăm în detalii acum despre acest subiect al dumnezeirii. Nu, nu este necesar. Mai sunt alte întrebări?

Un frate: Apocalipsa 12, de la v. 13, unde este spus de femeia care fuge în pustie și primește aripile vulturului.

Care este întrebarea?

Fratele: Cine este femeia care fuge în pustie, care primește aripile vulturului și este hrănită?

Și acesta este un subiect minunat. De curând am scris o a doua broșură, care are exact 90 de pagini și tratează capitol cu capitol Cartea Apocalipsei. Vă veți bucura; n-ați mai citit niciodată așa ceva. Da, da. Ne-am ocupat, de asemenea și de cap. 12. Trebuie să aveți un lucru înaintea voastră: când Dumnezeu vorbește aici, El folosește din nou simboluri, ca atunci când Isus era pe pământ. El a vorbit numai în pilde pentru că în Vechiul Testament este scris: „*Îmi voi deschide gura și voi vorbi în pilde*” [Psalm 78:2].

În Matei 13, El a dat șapte pilde, apoi i-a luat pe ucenici deoparte și le-a spus: „Mulțimii îi vorbesc în pilde, dar vouă v-a fost dat să cunoașteți înțelesul acestor pilde”.

În Vechiul Testament, în prorocul Ieremia, în prorocul Osea, Dumnezeu vorbește lui Israel ca soției Lui, [cum este atunci când] sămânța este pusă într-o femeie și ea dă naștere datorită acelei semințe. La fel, Dumnezeu folosește Biserica Sa, El pune sămânța Cuvântului Său în Biserica Lui și în felul acesta sunt născuți fiii și fiicele, prin sămânța Cuvântului lui Dumnezeu: Iacov 1:18 și 1 Petru 1:22-23. În Cartea Apocalipsei avem două tablouri care ne transmit simbolul unei femei: cap. 12 și 17.

În cap. 12 este Biserica. Biserica este încoronată cu învățătura celor doisprezece apostoli și ea primește sămânța lui Dumnezeu. Cei care vor avea parte de prima înviere sunt copilul de parte bărbătească. Dar, ei nu vor fi puși într-un leagăn ca un bebeluș, hrăniți la sânul mamei, ci vor împărăți cu Hristos o mie de ani. Ei sunt la statura plinătății lui Isus Hristos. În Apocalipsa 12 sunt trei lucruri: femeia, copilul care a fost născut de ea și rămășița seminței femeii, care sunt cei 144 de mii, care au pecetea lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos. Dar și despre aceste lucruri am scris; aveți nevoie doar de puțină răbdare, nu prea multă, doar puțin timp și apoi o veți citi toată.

Dar în Apocalipsa 17, este biserica care s-a îndepărtat de Dumnezeu. Femeia din Apocalipsa 17, este numită curva, marele Babilon. Ea călărește pe o fiară, ținând fiara în frâie – aceasta este biserica romano-catolică. Da, este biserica romano-catolică și papa este Antihristul – aceasta este, sută-la-sută.

Sunt mulți oameni care îl caută pe Antihrist pretutindeni, în Israel, în Siria și cine mai știe pe unde, dar nu acolo unde este el, de fapt. Dar Biblia îl descrie din cap până în picioare. Dacă iei aceste diferite descrieri din Biblie: „el se ridică mai presus de tot ce este Dumnezeu”, „se va așeza în templul lui Dumnezeu”, „se va da drept Dumnezeu” și toți îl vor numi „sfântul părinte”... Eu nu îl numesc „sfânt părinte”. Eu nu-l numesc „părinte”, pentru că Biblia spune în Matei 23:9: „Și «Tată» să nu numiți pe nimeni pe pământ, pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri”. Dar acest om de la Roma spune: „Eu sunt vocea lui Dumnezeu pe pământ. Ceea ce spun eu de pe acest scaun este infailibil”. Dar nu pentru mine.

Sunt două locuri pe pământ: Ierusalim și Roma. Din Ierusalim a venit adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Acolo au fost toți prorocii, Domnul nostru Isus Hristos și apostolii, așa cum spune Biblia în Isaia 2:3: „Cuvântul va ieși din Ierusalim și învățătura din muntele Sion”. Dar Roma este scaunul Satanei pe pământ. Este marele Babilon. Noi nu putem face nimic la aceasta. În Ieremia 51:9 este scris: „Am voit să vindecăm Babilonul,

dar n-am putut s-o facem! Așa că părăsiți-l”. Babilonul este imposibil de vindecat pentru că sunt ieșiți complet din voia lui Dumnezeu.

Dacă citiți Apocalipsa 13, veți găsi confirmat faptul că balaurul are șapte capete și zece coarne. Și fiara din Apocalipsa 13 are, de asemenea, șapte capete și zece coarne. Este tocmai scaunul Satanei pe pământ. [Fratele: balaurul este Satan.] Da, da. [Fratele: ...și fiara este tronul lui]. Da, da, asta este. [Fratele: Satana se așează pur și simplu pe tronul lui acolo.] De aceea Biblia spune că el i-a dat tronul și puterea lui. Noi vedem foarte clar acum că vechiul imperiu roman se ridică din nou și papa este conducătorul. Și toți oamenii se întorc sub conducerea bisericii romano-catolice, chiar și islamul îl ascultă pe papă. Toți ceilalți conducători religioși vin la papa, toți împărații și președinții pământului. Și Biblia spune că acel oraș guvernează peste împărații pământului. Lucrurile au prins deja contur și se văd. Timpul este foarte aproape.

Acum, în Germania, se pregătește o lege și va fi valabilă pentru toată Europa, pretutindeni: oricine va spune ceva împotriva papei sau împotriva bisericii romano-catolice va fi închis. Da. Ceea ce scriu, trebuie s-o fac repede. Aceasta s-ar putea să fie ultima mea carte [fratele Frank și frații rîd – n.ed.]. Da, revenirea Domnului este aproape. Noi facem ceea ce putem ca să informăm poporul lui Dumnezeu, pentru că mulți oameni nu văd aceasta. Ei spun: „O, papa este o persoană drăguță”. Dacă îl întâlnești pe Satana, el va fi foarte drăguț. El n-are coarne, *așa*, el va merge cu tine, așa. Nu, el va fi îmbrăcat în alb, vă va vorbi frumos. Verificați-l cu Biblia! Întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu – acesta este răspunsul.

Și în Apocalipsa 13:8, Biblia spune că „*toți locuitorii pământului i se vor închina acestui bărbat*”. Nu este nicio persoană pe pământ, nici la Moscova, nici la Washington, nici la Berlin, nicăieri, nici în Brazilia, nicăieri, ci la Vatican. El este omul, el stă pe scaunul lui – este scaunul Satanei pe pământ.

Eu nu știu de ce, dar chiar și fratele Branham nu a „lovit” în papa, așa mult cum „lovesc” eu. Nu știu de ce, dar trebuie s-o fac. Eu nu vreau. Dar sunt două lucruri: când ai descoperirea lui Hristos, îți este descoperit și cine este Antihristul. Dacă nu ai adevărata descoperire a lui Isus Hristos, nu vei avea nici descoperirea [despre] cine este Antihristul. Și pentru că eu Îl iubesc pe Domnul meu atât de mult, trebuie să-l demasc pe Antihrist. N-o fac cu plăcere. Și Satana este împotriva mea atât de mult, încât m-ar omorî dacă ar putea, dar Dumnezeu mă protejează atât cât am nevoie.

Dar cum am spus-o, nici fratele Branham nu a spus lucrurile atât de clar cum trebuie s-o fac eu. El a atins lucrurile puțin aici și acolo, dar eu

trebuie să dezvălui toate lucrurile și să spun „Asta este! uitați-vă voi înșivă, aceasta este descrierea pe care o face Biblia și iată-l”. Asta este. Eu nu am altă alegere.

Aveți vreo altă întrebare, repede.

Un frate: în Apocalipsa 19:20: „Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei și se închinaseră icoanei ei”. La cine se referă aici? Antihristul, prorocul mincinos este fiara a doua?

Prorocul mincinos este papa. Da, da. Așa cum Isus Hristos este Prorocul. În Deuteronom 18:15-18, Moise a spus: „*Domnul Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine...*”. Ca Fiul omului, El a fost Prorocul. Și Biblia spune: „Cine nu va asculta de cuvintele Prorocului, suflul lui va muri”. Hristos este Cuvântul și El a adus Cuvântul. Prorocul mincinos este exact opusul, el este capul tuturor învățăturilor false. De aceea în biserica catolică nu este nicio învățătură corectă, nici măcar una. Și eu am declarat aceasta în toată lumea: aceea este biserica lui Constantin, nu a lui Isus Hristos. Ea nu are nimic de a face cu Isus Hristos. Nu! Eu cunosc istoria. Până în zilele lui Constantin nu a existat o biserică romană, nu a existat o biserică ortodoxă-greacă. Erau diferite direcții, dar nu o biserică organizată. Dar acest împărat a vrut o biserică mare în statul său mare; astfel, el a chemat laolaltă toate „căpeteniile”. Atunci a fost pus fundamentul, dar nu era un papă, nu erau cardinali, nimic. Nu exista o biserică romană în timpul lui Constantin. Era o biserică la Roma, dar nu o biserică romană mondială. Chiar și în anii următori, când s-au întâlnit la Conciliul de la Niceea, în 325, s-a pus doar fundamentul, dar în 381 a fost puțin mai mult, iar în 441 a fost anul în care biserica romană a fost deplin organizată.

Deci, prorocul mincinos este papa și fiara este conducătorul politic al aceluși timp. Unul este capul religios, iar celălalt este capul politic și ei se unesc cu Satana însuși. Apocalipsa 16:13: „*trei duhuri necurate au ieșit din gura balaurului, din gura fiarei și din gura prorocului mincinos...*”. Și ei se unesc, este o trinitate: Satana, capul religios și capul politic se unesc, până când se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Va fi un timp îngrozitor pentru că se va întâmpla după răpire, nu înainte de răpire. Mulțumire lui Dumnezeu pentru aceasta; noi nu vom fi pe pământ în acel timp. Nu, noi o vom vedea de sus. Dar poate că nici nu ne vom uita în jos, ci vom fi doar în cer.

Un frate: Noi am crezut că papa va fi și conducătorul politic și cel religios – LATINUS REX SACERDOS.

Corect, da, dar va fi și un președinte al acestei Europe Unite. Papa nu va fi președintele acestei Europe Unite. Va fi președintele și va fi papa – două lucruri. [Traducătorul: există deja Parlamentul European] Da, da, există deja Parlamentul European. Da, da.

Un frate: Zah. 6:12; „omul al cărui nume este Vlăstarul (Odrasla)”. Da, așa, este vorba de Isus – da? – care se va numi Nazarinean. Vlăstar înseamnă nazarinean în dicționarul biblic de nume.

„Nazarinean” înseamnă cineva care este dedicat Domnului. Cuvântul „nazarinean” se referă la cineva care face o juruință Domnului, ca să se sfințească. În limba germană, în Biblie, avem cuvintele: „*V-am trimis proroci și nazarineni*”, adică „v-am trimis proroci și oameni dedicați, sfinți”. Cuvântul „nazarinean” înseamnă cineva care este sfințit pentru Dumnezeu. Da, poate ar trebui să scriu și despre acest subiect cândva.

Fratele: „Vlăstarul (Odrasla)...

Nu, acesta nu este un nume. Nu este un nume. Este ceva ca un vlăstar care iese. Isus Hristos este Rădăcina și Vlăstarul lui David. El este ambele: El este Rădăcina și Vlăstarul. El iese afară ca o ramură.

Fratele: În dicționar scrie că „Rădăcină” se traduce „Nazarinean”.

Cu Nazarinean? Hmm!

Fratele: „Încă Matei 2:23”.

Matei 2:23: „*A venit acolo și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proroci: că El va fi chemat Nazarinean*”. Da.

Traducătorul: Deci, trebuie să găsim în proroci, că El va fi chemat Nazarinean.

Da!

Traducătorul: Și Vlăstarul?

Cum a spus Moise, „un proroc ca mine”. Deci, El trebuia să fie Vlăstarul (Odrasla), Cel dedicat lui Dumnezeu. Da, El este Vlăstarul (Odrasla), El este Nazarinean – dedicat lui Dumnezeu. Ambele sunt adevărate. Da, El este Vlăstarul, El poartă roadele și, așa cum este spus, El este Rădăcina și Vlăstarul lui David. Deci, înțelesul acesta este corect. Da, da, da.

Un frate: Deci este împlinirea versetului din Matei 2:23?

Un alt frate: Măi, nu, problema este clară. Alte întrebări.

Dar nu faceți o învățătură din lucruri ca acestea. Aveți grijă! Cercetați ce a spus Pavel și ce a scris Petru și vedeți dacă ei au făcut ceva din aceasta. Este foarte important să mergem pe urmele apostolilor. Noi nu trebuie să mergem pe propriile noastre urme. Trebuie să mergem pe urmele pe care le-au lăsat oamenii trimiși de Dumnezeu la început și să ne concentrăm asupra celor mai importante lucruri ale lui Dumnezeu. Unele întrebări sunt doar pentru dispută. Nu faceți aceasta! Nu, nu faceți aceasta! Citiți Scriptura, predicați Evanghelia și mergeți mai departe. Nu „loviți” tot timpul același subiect. Nu, mergeți și la alte subiecte. Numai în felul acesta puteți fi o binecuvântare.

Uneori, frații care cred în unitatea lui Dumnezeu, predică această unitate mereu, întruna. Ei nu predică altceva, dar ei predică pentru a se certa. Ei nu predică prin ungera Duhului Sfânt, ca să arate cum S-a manifestat Dumnezeu. Numai pentru că ei cred că știu mai bine, ei predică de dragul disputei. Să nu faceți niciodată aceasta!

Chiar dacă predicați botezul în Numele Domnului Isus Hristos, nu spuneți că toți ceilalți sunt greșiți sau că sunt de la Satana. Să nu faceți aceasta! Predicați pur și simplu cum este corect. Și dacă vreodată vreți să menționați că este un mod corect și un mod greșit și că, conform Cuvântului lui Dumnezeu, există un model arătat în Faptele Apostolilor, atunci ne întoarcem la original și spunem: „Iată cum a fost”, dar nu în fiecare serviciu. Sunt atât de multe lucruri despre care putem predica. Nu predicați niciodată de dragul disputei.

Predicați din dragoste, ca să ajutați poporul lui Dumnezeu să-L cunoască pe Dumnezeu mai bine, ca să cunoască Cuvântul Său mai bine, ca să vină mai aproape de El. Predicați în așa fel ca oamenii să aibă o

experiență personală cu Domnul, să nu avem doar învățături în mințile noastre, ci descoperire în inimile noastre, ca să putem spune: „*Hristos în noi, nădejdea slavei*”. Nu doar o învățătură. Ce a spus Isus? [aici se întrerupe înregistrarea – n.ed.]